

بررسی اثرات گردشگری روستایی بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیر ساختی در جامع میزبان مطالعه موردی: روستاهای افرینه، پران پرویز و ولیعصر شهرستان پلدختر

سجاد بازوند

دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

تهرمینه دانیالی^۱

دانشیار گروه برنامه ریزی روستایی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
بهرام آزاد بخت

استادیار گروه ژئومورفولوژی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

بتول باهک

استادیار گروه آب و هواشناسی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

سیمین ارمغان

استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۳۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۳۱

چکیده

هدف این پژوهش بررسی اثرات گردشگری روستایی بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیر ساختی در جامع میزبان است. پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از حیث ماهیت و روش انجام کار توصیفی- تحلیلی است. جامعه آماری پژوهش را مردم محلی روستاهای پران پرویز، افرینه و ولیعصر شهرستان پلدختر تشکیل می‌دهد که بر طبق آمار سال ۱۳۹۵ جمعیت آن‌ها ۴۰۸۴ نفر بوده است تشکیل می‌دهد. برای انتخاب حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است که به وسیله آن تعداد ۳۵۱ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شده است. جهت تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش از آزمون تی تک نمونه‌ای و تحلیل رگرسیون چند متغیره استفاده شده است. نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که گردشگری باعث یهود یافتن وضعیت ابعاد اقتصادی، اجتماعی، زیزیرساختی و کالبدی شده است چرا که میانگین بدست آمده برای بعد اقتصادی با میانگین ۳/۱۵۷، بعد اجتماعی با میانگین ۳/۲۲۰، بعد زیرساختی با میانگین ۳/۲۲۱ و بعد کالبدی با میانگین ۳/۲۲۴ بالاتر از میانگین مطلوب ارزیابی شده‌اند. نتایج رگرسیون چند متغیره نشان داد که گردشگری بیشترین تاثیر را بر بعد اقتصادی و بعد کالبدی به ترتیب با مقدار بتای ۰/۳۸۸ و ۰/۳۲۱ داشته است؛ و کمترین تاثیر با ضریب بتای ۰/۱۳۳، بر بعد اجتماعی و بعد زیرساختی با ضریب بتای ۰/۲۶۵ در روستاهای مورد مطالعه داشته است.

کلیدواژگان: گردشگری، گردشگری روستایی، اثرات گردشگری روستایی، جامعه میزبان، شهرستان پلدختر.

مقدمه

گردشگری به عنوان ابزاری توانمند، امروزه نقش غیر قابل انکاری در تغییر و شکل دهی محیط پیرامون دارد(حیدری ساریان، ۱۳۹۶: ۱۷۸). نگاهی وسیع به آمار گردشگران جابجا شده در سطح بین الملل و میزان درآمد زایی و اشتغال آن ها، همچنین سطح وسیع تعاملات بین جامعه میهمان و میزبان، جایگاه صنعت گردشگری را در تعاملات ملی و بین المللی نمایان می سازد(یعقوبی جویباری، ۱۳۹۴: ۱). یکی از راهبردهایی که در دهه‌های اخیر، در اغلب کشورهای جهان مورد توجه بوده و نتایج مثبت داشته است، توسعه و گسترش گردشگری در نواحی روستایی و استفاده از جاذبه‌های متعدد طبیعی و فرهنگی روستا به عنوان منبع درآمدی و در عین حال کمک به حفاظت از سرمایه ها و جاذبه های منحصر به فرد طبیعی و فرهنگی روستا است(محمدی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۲۲). در راستای توسعه گردشگری در مقاصد مختلف، شیوه زندگی جامعه میزبان ممکن است تحت تاثیر تغییرات ساختاری در صنعت گردشگری قرار گیرد (علیقلی زاده فیروزجانی، ۱۳۹۳: ۳۸). نوع و میزان اثرات گردشگری در یک مقصد از عوامل متعددی متأثر می شود؛ از جمله مهمترین این عوامل ویژگی های جامعه میزبان و میهمان و ماهیت فعالیت های گردشگر در مقصد می باشند (اجزاء شکوهی و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۰۵). بنابراین مشارکت و پشتیبانی ساکنین محلی از توسعه گردشگری برای پایداری این نعمت در هر مقصد ضروری است. درک نگرش ساکنین می تواند سیاست کاهش اثرات بالقوه مخرب توسعه گردشگری را تسهیل بخشد و باعث به حداقل رساندن منافع آن و همچنین حمایت حداقل جامعه از توسعه گردشگری شود(Styliidis et al, 2014: 33). همچنین درک و توجه به حمایت ساکنین از توسعه گردشگری برای دولت های محلی و سیاست گذاران بسیار مهم است. در بسیاری از مطالعات مربوط به توسعه گردشگری بحث تاثیر و تاثر جامعه میزبان مغفول مانده است (کوهی حبیبی، ۱۳۹۵: ۳). گردشگری به عنوان یک شغل قابل توجه از فعالیت انسانی، می تواند اثرات عمده‌ای داشته باشد. این اثرات در ناحیه مقصد که در آن گردشگران با محیط، اقتصاد، فرهنگ و جامعه محلی در تعامل هستند؛ قابل مشاهده است. از این رو، مرسوم است که اثرات گردشگری تحت عنوان اثرات اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی و محیطی در نظر گرفته شوند (میسون، ۲۱۵: ۳۶).

کشور ایران از جمله کشورهایی است که می تواند در زمینه گردشگری بسیار موفق عمل کند، چرا که رتبه‌ی دهم جاذبه های باستانی و گردشگری و رتبه‌ی پنجم جاذبه های طبیعی را داراست. با این وجود مشکلات گردشگری در ایران سبب شده است که ایران نسبت به توانایی ها و پتانسیل های موجود، در مقایسه با سایر کشورها سهم کمتری از توسعه گردشگری داشته باشد و از توسعه‌ای در خور جایگاه واقعی آن برخوردار نباشد. آماده نبودن بسترهای اقتصادی مناسب برای جذب سرمایه گذاری، محدودیت‌های اجتماعی و مذهبی برای گردشگران، عدم هماهنگی بین سازمان های مرتبط با گردشگری، ناآگاهی مردم از اثرات مثبت گردشگری و ... از جمله عمدۀ ترین کاستی های موجود در صنعت گردشگری ایران است. یکی از مهمترین عوامل در این زمینه، عدم توجه به جامعه محلی میزبان به عنوان میزبان اصلی گردشگران است. اینکه جامعه میزبان چگونه، تاچه حد و از چه طریقی از توسعه گردشگری حمایت می کند، موضوعی است که باید مورد تحلیل و بررسی قرار گیرد تا بتوان در جهت توسعه گردشگری روستایی پایدار اقدام نمود.

با توجه به مطالب گفته شده، پژوهش حاضر بر اثرات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، زیرساختی و کالبدی گردشگری روستایی از نگاه جامعه میزان(روستاهای دهستان افرینه) تمرکز داشته و به بررسی چگونگی تاثیرات گردشگری روی درآمد، اشتغال، ایجاد بازارهای جدید، افزایش قیمت زمین و مسکن، کاهش یا افزایش کشاورزی، ایجاد و بهبود امکانات رفاهی، تاسیس مکانهای اقامتی، ایجاد پارک‌ها و مراکز تفریحی، تغییر پوشش سنتی مردم بومی، توسعه زیر ساخت‌ها و غیره می‌پردازد. بنابراین یافته‌های این پژوهش می‌تواند از یک سو به سیاستگذاران برای توسعه سیاست‌های تطبیقی و از سوی دیگر به سرمایه گذاران برای ترغیب در سرمایه گذاری کمک کند. همچنین جامعه میزان هم با درک بیشتر در جهت منافع خویش به حمایت از گردشگری بپردازد. شهرستان پل دختر یکی از شهرستان‌های استان لرستان است که از طبیعت بسیار زیبا و بکر، موقعیت مناسب و قرارگرفتن به عنوان مرز بین دو استان خوزستان و لرستان و داشتن آب و هوای بسیار مناسب و مکان‌ها و تالاب‌های بسیار جذاب و دیدنی یکی از مهمترین شهرستان‌های استان لرستان در زمینه گردشگری است. همچنین روستاهای این شهرستان نیز از پتانسیل بسیار بالا جهت جذب گردشگر و مسافران دارد و همچنین تعدادی از این روستاهای این شهرستان نمونه گردشگری شناخته شده‌اند و به عنوان روستاهای گردشگری ثبت شده‌اند. این پتانسیل بسیار بالا، و موقعیت خاص این روستاهای می‌تواند نقش بسیار مهمی در توسعه روستاهای شهرستان داشته باشد. هدف این پژوهش بررسی اثرات گردشگری روستایی بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیر ساختی در جامع میزان مطالعه موردنی: روستاهای افرینه، پران پرویز و ولیعصر شهرستان پل‌دختر است. پژوهش حاضر در پی پاسخ به این سوال است که اثرات گردشگری روستایی بر ابعاد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کالبدی و زیر ساختی در جامع میزان (روستاهای افرینه، پران پرویز و ولیعصر شهرستان پل‌دختر) چگونه است؟

عادلی (۱۳۹۱) به بررسی نگرش جامعه میزان نسبت به گردشگری و پیامدهای آن در یک بافت زنده تاریخی پرداخته است. نتایج تحقیق وی نشان داد که، از بعد اجتماعی گردشگری در وضعیت پایداری قرار دارد. وابستگی منطقه به گردشگری، پیش‌بینی بهبود شرایط محله به ویژه در عرصه امنیتی و محیطی، میزان آگاهی و حساسیت افراد نسبت به مسائل فرهنگی و هویتی از جمله عوامل تاثیر گذار بر ارزیابی افراد نسبت به گردشگری می‌باشد. تقدیسی و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهشی به تحلیل بر نگرش جامعه میزان به اثرات اجتماعی - فرهنگی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که از دیدگاه ساکنان و مسولین، گردشگری تاثی مثبتی نظیر افزایش آگاهی‌های عمومی و بالارفتن یطح استانداردهای زندگی مردم و اثرات منفی نظیر تغییر در آداب و سنت محلی و افزایش ناهنجاری‌های اجتماعی - فرهنگی موجب شده است. مطیعی لنگرودی و رضائیه آزادی (۱۳۹۲) به ارزیابی اثرات اقتصادی گردشگری از دیدگاه جامعه میزان در تفرجگاه بند ارومیه پرداختند و به این نتیجه رسیدند که گردشگری اثرات مثبتی همچون ایجاد اشتغال برای جوانان و افزایش درآمد برای ساکنین محلی و اثرات منفی مانند افزایش قیمت زمین برای ساکنین محلی به دنبال داشته است. قنبری و همکاران (۱۳۹۲) به بررسی اثرات گردشگری بر توسعه روستایی از دیدگاه جامعه میزان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که از نظر جامعه میزان اثرات گردشگری بر توسعه روستایی سکونتگاه‌های روستایی بخش ماهان کرمان با ۷۴/۱۸ بالاتر از میانگین مفروض ۶۶ است با این حال ارزیابی روستاییان در مورد اثرات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی گردشگری بر روستاهای مورد بررسی متفاوت است.

همچنین نتایج نشان می دهد که اگرچه روستاهای بخش ماهان از قابلیت بالایی در زمینه جذب گردشگر برخوردارند اما تقویت زیرساخت های مورد نیاز در گسترش جریان گردشگری روستایی بخش ماهان ضروری است. رسولی (۱۳۹۴) به بررسی میزان تاثیر عناصر فرهنگی برنگرش جامعه میزان در حمایت از توسعه گردشگری پرداخته و به این نتیجه گرفته است که نگرش جامعه میزان به توسعه گردشگری فرهنگی مثبت بوده و ساکنین خواهان افزایش تعداد گردشگران می باشند. عوامل مختلفی در شکل گیری این نگرش نقش داشتند اما مهمترین عاملی که این نگرش را پیش بینی می کرد پایگاه اجتماعی فرهنگی مردم جامعه محلی بوده است. حسام (۱۳۹۵) به بررسی و سنجش جامعه میزان به تاثیرات اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی توسعه گردشگری پرداخته است و به این نتیجه رسیده است که درآمد و اشتغال، محیط زیست و ارتباطات، اجتماعی و فرهنگی، مسکن و زیرساختی به ترتیب مهمترین عوامل بوده است. محمدی و همکاران (۱۳۹۶) به بررسی اثرات گردشگری بر معیشت پایدار خانوارهای روستایی از دید جامعه میزان پرداخته اند و نتیجه گرفته اند که همه ابعاد معیشت پایدار (بعد انسانی، اجتماعی، طبیعی، فیزیکی، مالی) تاثیر معنی داری را بر معیشت پایدار روستاییان دارند. همچنین نتایج براساس تحلیل مسیر حاکی از آن است که همه ابعاد تاثیر مستقیم و غیر مستقیمی بر معیشت پایدار روستایی دارند. دهقانی و عادلی ساردوئی (۱۳۹۷) به بررسی تاثیر توسعه گردشگری روستایی بر مولفه های فرهنگی ساکنان روستایی پرداختند و نتیجه گرفتند که اثر گذاری گردشگری روستایی بر شش مولفه سبک پوشک، مصرف مواد غذایی، گسترش مصرف گرایی، ارتباطات خانوادگی، زبان و گویش بومی و مشارکت و احساس امنیت معنی دار است. بیشترین اثر فرهنگی گردشگری بر دو مولفه گسترش مصرف گرایی و سبک پوشک روستاییان بود. همچنین نتایج نشان داد توسعه گردشگری نه تنها به تداوم فرهنگ محلی در روستاهای مورد مطالعه کمک نکرده، بلکه آن را با تهدیداتی نیز مواجه ساخته است.

کریستفر منسا (۲۰۱۲) به بررسی نگرش های ساکنان نسبت به اثرات اقتصادی - اجتماعی گردشگری پرداخته است و چنین نتیجه گرفته است که رضایت ساکنان نسبت به گردشگری، توسعه جامعه توسط گردشگری، حفاظت از میمون ها و افزایش تصویر ذهنی جامعه و ایجاد فرصت های شغلی را در پی داشته است. چوانگ (۲۰۱۳) پژوهشی با موضوع ادراک ساکنان تأثیر اثرات اقتصادی و فرهنگی گردشگری در جزیره تایوان انجام داد و به این نتیجه رسید که ساکنان از تعامل با گردشگران لذت می برند و دید مثبتی نسبت به توسعه گردشگری دارند. همچنین نتیجه تحقیق نشان داد ادراک ساکنان این روستاهای از اثرات اجتماعی - فرهنگی گردشگری قابل توجهی با جنسیت، محل اشتغال، مدت زمان اقامت در منطقه و سن ندارد، بلکه ارتباط قابل توجهی با سطح تحصیلات، وضعیت اشتغال، سطح درآمد، وضعیت تأهل و روستای محل اقامت دارد. گاوریل (۲۰۱۵) به بررسی اثرات گردشگری بر جامعه میزان در کشور رومانی به این نتیجه رسید که فرصت های بالقوه گردشگری روستاهای کوچک، گردشگری عاملی برای توسعه اقتصادی روستاهای جایگزینی برای وابستگی به کشاورزی در جامعه روستایی می داند که فرصت های اشتغال را برای ساکنان فراهم آورده است و موجب جذابیت محیط روستا برای جوانان شده است. بیدالپ (۲۰۱۵) به بررسی اثرات اقتصادی گردشگری بر نواحی روستایی کامبوج پرداخته و چنین نتیجه گرفته است که در گذشته علت اصلی مهاجرت های روستاییان فقیر، کسب مهارت و اشتغال در مکان های دیگر بوده است. در حال حاضر این خانواده های روستایی با توسعه گردشگری در این روستاهای اشتغال در امر گردشگری امرار معاش می کنند.

آندرسون و همکاران(۲۰۱۵) در پژوهشی بیان داشتند که محیط زیست طبیعی پیرامون نقش مهمی را در جذب گردشگران به نواحی روستایی بازی می‌کند؛ ولی عدم مشارکت دادن روستاییان در تصمیم‌گیری‌های مربوط به گردشگری مانع توسعه گردشگری روستایی می‌شود. آکا (۲۰۱۶) بر این اعتقاد است که توسعه و گسترش گردشگری روستایی می‌تواند اثرات ژرفی بر توانمندی‌های محیطی، اقتصادی، اجتماعی، روان‌شناسی افراد ساکن در مناطق روستایی بگذارد. متیو و ساریجش(۲۰۱۷) به بررسی اثرات گردشگری پایدار بر کیفیت زندگی جامعه میزان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که برای دستیابی به اهداف گردشگری پایدار باید رفاه جامعه میزان دانش و گرفته شود. داوودس (۲۰۱۸) در مطالعات خود دریافتند که با ورود گردشگران به مناطق روستایی میزان دانش و آگاهی روستاییان بالا رفته و متعاقب آن گرایش روستاییان نسبت به یکدیگر افزایش پیدا کرده و در نتیجه میزان تعامل اجتماعی آنها در مدیریت پایدار روستا بالا می‌رود.

این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از حیث ماهیت و روش انجام کار توصیفی- تحلیلی است که به دو روش مطالعه کتابخانه‌ای و پیمایشی میدانی انجام شده است. در بخش مطالعه توصیفی روش کتابخانه‌ای کاربرد اصلی را دارد زیرا مبانی نظری تحقیق و اشراف بر موضوع پژوهش تنها با مرور مطالعات و تحقیقات انجام گرفته موجود و مستند امکان پذیر است. همچنین شناخت و آگاهی از وضعیت موجود منطقه مورد مطالعه نیز با توصیف آنچه وجود دارد ممکن می‌باشد. پس از جمع آوری اطلاعات کافی از طریق مطالعه کتابخانه‌ای گام بعدی پژوهش با ابزار پرسشنامه آغاز شد. در این بخش پس از طراحی پرسشنامه مورد نیاز جهت جمع آوری داده بین مردم محلی توزیع و اطلاعات مورد نیاز جمع آوری شد. این بخش شاملده اصلی تحقیق را شامل می‌شود. هرآنچه در گام نخست بدست آمد جهت تحلیل داده‌های بدست آمده از پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفته شد. جامعه آماری پژوهش را مردم محلی روستاهای افرینه، پران پرویز و روستای ولیعصر تشکیل می‌دهند که براساس سرشماری سال ۱۳۹۵ جمعیت این سه روستا ۴۰۸۴ نفر بوده است. برای انتخاب حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است که به وسیله آن تعداد ۳۵۱ نفر به عنوان حجم نمونه به صورت تصادفی طبقه‌بندی شده انتخاب شد (جدول ۱). جهت تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش از آزمون تی تک نمونه‌ای، تحلیل رگرسیون چند متغیره و تحلیل مسیر استفاده شده است.

جدول ۱. تعداد و درصد حجم نمونه اختصاص یافته به هر روستا

روستا	جمعیت	تعداد خانوار	درصد پرسشنامه	تعداد پرسشنامه
افرینه	۱۹۴۴	۵۵۵	۴۸	۱۶۸
پران پرویز	۹۷۵	۲۷۶	۲۴	۸۵
ولیعصر	۱۱۶۵	۳۴۱	۲۸	۹۸
جمع	۴۰۸۴	۱۱۷۲	۱۰۰	۳۵۱

منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵ و محاسبات نگارنده، ۱۳۹۹

مبانی نظری

صنعت گردشگری به عنوان یکی از صنایع مهم اقتصاد جهان شناخته شده است، زیرا این بخش حدود ۱۸ درصد از فعالیت‌های اقتصادی را تولید می‌کند. بی تردید اعتقاد بر این است که گردشگری به عنوان یک صنعت پناهگاه امن

برای کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه شناخته شده است (Matthew et al, 2019: 2). گردشگری یک صنعت بسیار رقابتی است و یک فعالیت مبتنی بر مقصد است که در هر منطقه با توجه به منابع طبیعی و فرهنگی و یورساختهای آن متفاوت است (Kevin et al, 2019: 321). گردشگری یک روش موثر برای کاهش فقر در برخی از جوامع سنتی محسوب می شود، زیرا گردشگری مشاغل مختلفی را نسبت به معیشت سنتی و نیز فرصت های فروش محصولات محلی به وجود می آورد (Lee and Jan, 2019: 368). گردشگری تاثیر مثبتی بر اقتصاد، جامعه، فرهنگ و محیط زیست دارد، مانند سهم آن در تولید ناخالص داخلی. بهبود زیرساخت ها، حفاظت و بازسازی فرهنگ و افزایش آگاهی محیط زیست. در عین حال گردشگری همچنین مجموعه ای از پیامدهای منفی را که در تعداد زیادی از مطالعات، مانند افزایش قیمت ها مشخص شده است، ایجاد می کند (Wang and Youtsumoto, 2019: 22). سازمان گردشگری جهانی، گردشگر را به عنوان افرادی که برای اقامت در خارج از محیط معمول خود برای بیش از یک سال متوالی برای اوقات فراغت، کسب و کار و سایر اهداف جابجا می شود می داند (Matthew et al, 2019: 2).

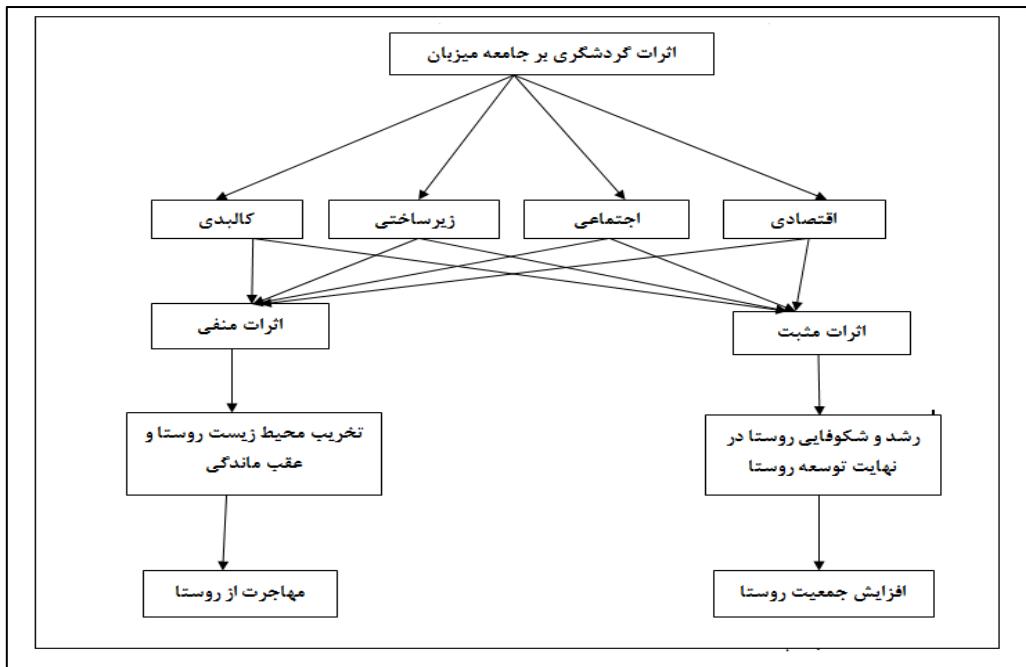
توسعه گردشگری در حفظ صلح و نظم و به حداقل رساندن فاصله فرهنگی درک شده بین گردشگران و میزبانان را ممکن می سازد. با این حال، چنین مزایایی بدون هیچ هزینه ای به دست نمی آید. توسعه گردشگری در یک منطقه ممکن است منجر به مسائل مختلف اجتماعی و زیست محیطی مانند ترافیک و آلودگی شود (Fan et al, 2019: 4). توسعه گردشگری فرصت های شغلی مستقیم و غیر مستقیم را به وجود می آورد و باعث کاهش کسری بودجه در حساب جاری می شود و درآمد حاصل از مالیات بیشتری را برای دولت برای اجرای فعالیت های اقتصادی تولید می کند (Dogru & Bulut, 2018: 425). نگرش های میزبان مثبت نسبت به توسعه گردشگری می تواند کیفیت خدمات و زیرساخت های نامشهود ارائه شده در مقصد را بهبود بخشد، که در نتیجه، تصویر مقصد را جذب می کند و گردشگران بیشتری را جذب می کند (Fan et al, 2019: 4). گردشگری روستایی میزبان فرصت های مالی بسیار بیشتر نسبت به کسب و کارهای دیگر است. علاوه بر این، میزبانان گردشگری روستایی معمولاً دوستدارانی هستند که در فعالیت های گردشگری برای درآمد اضافی فعالیت می کنند نه به عنوان وابستگی اصلی آنها نسبت به سایر بازیکنان در صنعت. با این حال، درآمد حاصل از گردشگری روستایی در برخی موارد نسبتاً کوچک است (Fotiadis et al, 2019: 2). گردشگری روستایی مدت زمانی طولانی است که به منزله ابزار بالقوه توسعه اجتماعی - اقتصادی و تجدید حیات مناطق روستایی در نظر گرفته می شود، به ویژه روستاهایی که تحت تاثیر کاهش فعالیت های کشاورزی به شیوه سنتی قرار گرفته اند، بیشتر مورد هدف گردشگری بوده اند (نعمی و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۰). گردشگری روستایی را می توان به عنوان یک فعالیت گردشگری تعریف کرد که شامل سایر زیرمجموعه های کوچکتر مانند گردشگری مزرعه، گردشگری روستایی که در حال رشد است تا به منظور کمک، توسعه و ترویج "محیط گردشگری روستایی" هر منطقه روستایی از طریق رویه پایدار که با ارزش های طبیعی، انسانی و اجتماعی سازگار است (Fotiadis et al, 2019: 2).

پیشرفت و توسعه گردشگری به عنوان یکی از مهمترین فعالیت های اقتصادی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و رقابت های گردشگری برای جذب گردشگران در دهه های اخیر است. برنامه ریزان در دو دسته اصلی به

منظور افزایش درآمد گردشگری فعالیت می‌کنند: اول، افزایش رضایت گردشگران و ترویج لذت و کیفیت تجربه گردشگری و دوم، تلاش برای محافظت از جامعه میزان(میرتقیان رودسری و قریبی، ۲۰۱۹: ۳۲). با اینکه گردشگری رشد خیره کننده‌ای در سال‌های اخیر داشته ولی اثرات بر جامعه میزان به درستی شناخته نشده‌اند، به منظور پایداری بلند مدت مقصد باید به این مبعث توجه ویژه‌ای مبذول گردد. گستره اثرات گردشگری وسیع است و غالب بر حوزه‌ای تاثیر گذار هستند که کمتر به گردشگری مربوط است. به عنوان مثال اثرات اجتماعی - فرهنگی برای ما روشن می‌سازد که چگونه گردشگری به تغییرات در نظام ارزش‌ها، رفتارهای فردی، روابط خانوادگی، شیوه زندگی جمعی و بسیاری موارد دیگر کمک می‌کند. اثرات اجتماعی فرهنگی همان اثرات گردشگری به وجود می‌آید(رسولی، ۱۳۹۵: ۶). اثرات اجتماعی و فرهنگی گردشگری بسیار دشوار است. اثرات اجتماعی فرهنگی بعضی اوقات مربوط به کیفیت زندگی، ارزش‌ها، هنجارها، جامعه و آسیب‌های محیطی است. اثرات مثبت و منفی اجتماعی و فرهنگی وجود دارد. اثرات مثبت عبارتند از: جامعه اطراف مقصد گردشگری سالم‌تر است، آن‌ها برای راحتی تعامل با گردشگران، داشتن شیوه تفکر گستردگی، تقلید عادت‌های خوب، درک عادت‌های مردمان دیگر، تمایل به حفظ فرهنگ خود (رقص‌های سنتی، آشپزی سنتی، و میراث)، پذیرش تفاوت‌ها، توانایی انجام نیازهای اساسی (مواد غذایی، خانه‌ها و لباس‌ها)، تشویق مردم به مشارکت در فعالیت‌های گردشگری، ارائه فعالیت‌های توریستی، زنان با استفاده از منابع خام در روستا، خانه‌های شغلی برای گردشگران و انجام نوآوری و تهیه غذاهای سنتی، توسط زنان (2: Pramanik and Ingkadijaya, 2017). تأثیرات گردشگری می‌تواند بر جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی باشد. تاثیر مثبت اقتصادی مانند درآمد بیشتر برای جامعه میزان دارد. زیرا امکان فرصت‌های شغلی جدید بوجود می‌ورد. علاوه بر این، زیرساخت و حمل و نقل مناسب فراهم می‌کند. تأثیر منفی گردشگری بر اقتصاد ممکن است در مقصد گردشگری ایجاد شود، از جمله هزینه‌های بالاتر کالاها و خدمات، هزینه‌های معمول و هزینه‌های گران قیمت اموال (2: Pramanik and Ingkadijaya, 2017).

اثرات فرهنگی در مدت زمان طولانی‌تر، تغییر تدریجی در اعتقادات، ارزشها و عادات فرهنگی جامعه را موجب می‌شوند، که تا حدی به دلیل تقاضای فوری گردشگران برای سوغاتی‌های فرهنگی و تا حدی به دلیل شرایط وابستگی فرهنگی جامعه میزان به کشورهای گردشگر فرست اتفاق می‌افتد. برنز و هولدن بحث می‌کنند که فرهنگ‌های مختلف به عنوان یک منبع تجاری برای جذب گردشگران به جامعه میزان، در نظر گرفته می‌شوند. شکی نیست که تعداد زیادی از گردشگران تمایل به بازدید از مقاصدی دارند که فرهنگ آنها با فرهنگ خودشان متفاوت است. با اینحال اغلب هنگامی که گردشگران به جامعه میزان می‌آیند و در تماس با آنها قرار می‌گیرند، فرهنگ پذیری (یعنی تغییر در فرهنگ گروه یا افراد در نتیجه تماس با فرهنگی متفاوت) اتفاق می‌افتد. رفتار جامعه میزان می‌تواند به طور موقت هنگامی که در تماس با گردشگران قرار می‌گیرند، تغییر کند. اما گاهی اوقات، گردشگری

موجب تغییرات بیشتری نسبت به دیگر عوامل در رفتار و نگرش ساکنین می‌شود. از طرف دیگر، گردشگری انجام فعالیت‌های فرهنگی را تشویق می‌کند و میراث فرهنگی جامعه را بهبود می‌بخشد(ملکی، ۱۳۹۰: ۲۴-۲). تاثیر گردشگری بر محیط زیست می‌تواند دیدگاه‌های بهتری در برخی مناطق ایجاد کند. اثرات منفی بر محیط زیست شامل آسیب محیط (خرابکاری)، ضعف نگهداری و بهداشت، کاهش تهویه هوا، عدم دسترسی به آب پاک، افزایش سر و صدا و آلودگی هوا، کاهش فضاهای باز و وضعیف نگه داشتن گیاهان و حیوانات (Pramanik and Ingkadijaya, 2017: 2).

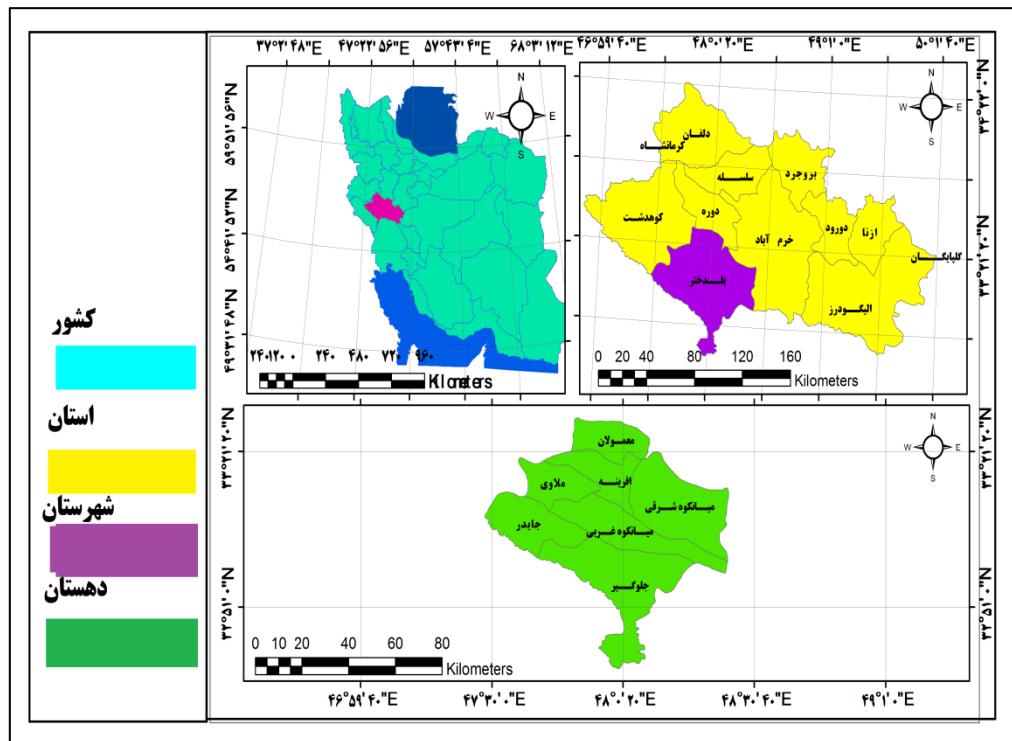

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

منبع: نگارنده‌گان، ۱۳۹۹

محدوده مورد مطالعه

شهرستان پلدختر در جنوب استان و مرز بین استان‌های لرستان، خوزستان و ایلام قرار دارد (شکل ۲). طبق سرشماری ۱۳۹۵ جمعیت شهرستان ۷۷۷۶۴ نفر (۳۰۰۱۲ خانوار) است. ۳۵۹۲۴ نفر (۱۹۲۸۸ خانوار) در نواحی شهری و ۴۱۸۴۰ نفر (۱۰۷۲۴ خانوار) در نواحی روستایی زندگی می‌کنند (مرکزآمار ایران، ۱۳۹۵). این شهرستان دارای دو بخش است. بخش مرکزی دارای چهار دهستان به مرکزیت شهر پلدختر و بخش معمولان دارای سه دهستان با مرکزیت شهر معمولان است (بذرافshan و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۲۲).

شکل ۲. موقعیت سیاسی شهرستان پلدختر در استان لرستان و کشور

منبع: پایگاه داده‌های علوم زمین

در شهرستان پلدختر کارهای خاک‌شناسی توسط مرکز تحقیقات آب و خاک صورت گرفته که نتایج آن بدین‌صورت ارائه شده است. واحدهای مختلف این سری خاک‌ها با علامت‌های ۱/۲ مشخص گردیده و از نظر طبقه‌بندی جزء خاک‌های هیبرترمیک و آنتی سول‌ها است. خاکی است خیلی عمیق به رنگ قهوه‌ای تا قهوه‌ای تیره با بافت متوسط ساختمان فشرده همراه با ۱۰ درصد سنگریزه که بر روی طبقه‌ای به رنگ قهوه‌ای مایل به زرد تیره تا قهوه‌ای مایل به زرد با بافت متوسط و ساختمان فشرده قرار گرفته است. این طبقات بر روی طبقاتی با رنگ قهوه‌ای مایل به زرد تیره تا قهوه‌ای مایل به زرد با بافت متوسط و سبک ساختمان فشرده که دارای حدود ۵ درصد سنگریزه همراه با مقدار کمی آهک به صورت رشتہ‌ای است قرار گرفته است (امرايى، ۱۳۹۲: ۵۱).

شهرستان پلدختر در ناحیه مرکزی لرستان در حد فاصل طول‌های خاوری در بخش چین خورده رشته کوه زاگرس قرار گرفته است. روند اصلی ساختارهای منطقه تقریباً خاوری- باختری تا شمال باختری- جنوب خاوری و موازی با روند گسل اصلی بالارود است. از دیدگاه زمین‌شناسی، این منطقه (پلدختر) بخشی از زون ساختاری زاگرس چین خورده است که روند آن شمال غربی- جنوب شرقی است از و مهمنترين ويژگی‌های آن تعلق به آن سیستم کوه‌های آلبی است که بیانگر جوان بودن و عدم تکامل پروفیلی خاک‌های منطقه است (عزیزی، ۱۳۹۶: ۴۵).

این منطقه از سمت جنوب و جنوب غربی به تاقدیس کبیرکوه از و شمال به تاقدیس ماله‌کوه و از شرق به تاقدیس- های چناران و تپه ماهورهای چناران و گچساران از و غرب به آبرفت‌های شهرستان دره شهر محدود می‌شود. همچنین سازندهای مختلفی مانند سازندهای گچساران، آغازاری، امیران، کشکان، گورپی و غیره وجود که دارد

دارای ویژگی‌های مختص به خود می‌باشد. از نظر خاک شناسی لایه‌های ریزدانه و نفوذناپذیر سازند نتواند در زمین نفوذ و کند رواناب زیادی در مدت زمان کوتاهی ایجاد و شود جریان سیل را شتاب بخشد (کرمی، ۱۳۹۲: ۳۷). منطقه پلدختر از نظر توپوگرافی کوهستانی است در که میان سلسه جبال زاگرس قرار گرفته است و هر به قدر طرف جنوب پیش رویم از کوهستانی بودن منطقه کاسته و هموار می‌شود. با توجه به کوهستانی بودن منطقه و تنوع عوارض زمینی از نظر مورفولوژیکی دارای منظره‌ای یکنواخت نبوده بلکه از کوههای مرتفع، جلگه‌ها، دشت‌های باریک کم و عرض دره‌های متعدد تشکیل یافته است. واحدهای فیزیوگرافی منطقه شامل: مخروط افکنه‌های آبرفتی و کوهپایه‌ای، اراضی فلات، دشت‌های آبرفتی کوهپایه‌ای، دشت‌های آبرفتی رودخانه‌ای، دشت‌های سیلابی کنار رودخانه که شامل تراس‌های بالای و تراس‌های پایین رودخانه‌ای و نیز اراضی پست می‌باشد (طولاً بی‌نژاد، ۱۳۹۲: ۸۰).

شهرستان پلدختر نسبت به سایر مناطق استان لرستان دارای میانگین سالانه دمای بیشتری است. براساس آمارهای هواشناسی متوسط دمای سالانه ۲۴ درجه سانتیگراد ثبت شده است، که گرم‌ترین ماه سال تیر و سردترین ماه سال دی‌ماه است. در عین حال حداکثر مطلق دما $45/8$ درجه سانتیگراد و حداقل آن 4 درجه سانتیگراد به ترتیب در مرداد و دیماه رخ می‌دهد. روزهای یخنده‌ان در این شهرستان به ندرت اتفاق می‌افتد که محدود به دی‌ماه است. به گزارش هواشناسی شهرستان پلدختر در یک دوره ۱۰ ساله میانگین درجه حرارت شهرستان در ماههای مختلف بین $9/5$ تا $23/9$ درجه سانتیگراد در نوسان بوده است (سازمان هواشناسی شهرستان پلدختر، ۱۳۹۹).

یافته‌های پژوهش

بررسی وضعیت ابعاد مختلف جامعه میزان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر هریک از ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شده است. در این آزمون عدد ۳ را به عنوان میانگین مطلوب در نظر گرفته شده است. در اینجا اثرات مثبت و منفی گردشگری بر ابعاد مختلف در نظر گرفته شده است. چنانچه میانگین بدست آمده بالاتر از میانگین مطلوب (۳) باشد اثرات گردشگری مثبت بوده است و چنانچه میانگین بدست آمده کوچکتر از میانگین مطلوب (۳) باشد اثرات گردشگری منفی بوده است

وضعیت بعد اقتصادی از نگاه جامعه میزان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر وضعیت بعد اقتصادی از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شده است. از میان ۱۴ گویه مورد بررسی ۲ گویه میانگین پایین‌تر از میانگین حد مطلوب و ۱۲ گویه میانگین بالاتر از حد مطلوب دارد. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان چنین بیان کرد که گردشگری بر ۱۲ گویه بعد اقتصادی اثرات مثبت و بر ۲ گویه اثرات منفی داشته است. گویه افزایش ساخت و ساز در روستا با میانگین $3/411$ بیشترین میانگین در بین سایر گویه‌های بعد اقتصادی به خود اختصاص داده است و گویه افزایش قیمت زمین و مسکن در روستا با میانگین $2/666$ کم‌ترین میانگین را در بین سایر گویه‌های اقتصادی به خود اختصاص داده است. در نهایت اثرات گردشگری

بر بعد اقتصادی با میانگین ۱۵۷ بالاتر از میانگین مطلوب و مثبت بوده است. نتایج آزمون از رضایت نسبی جامعه میزبان از اثرات گردشگری بر بعد اقتصادی را نشان می‌دهد؛ چنان که گردشگری باعث افزایش سطح اشتغال در روستا، ایجاد بازارهای جدید برای محصولات محلی در روستا، افزایش درآمد روستاییان، افزایش قدرت خرید ساکنین روستا، افزایش تولید محصولات کشاورزی، افزایش جذب سرمایه در بخش خصوصی در روستا، رونق خدمات وابسته به ساخت و ساز مثل بنایی، نجاری، سنگ کاری و غیره در روستا، رونق ساخت و ساز در روستا، جذب بیشتر بودجه های دولتی در روستا، ایجاد خدمات خرد فروشی در روستا، افزایش قیمت زمین کشاورزی در روستا و تنوع بخشی به منابع درآمدی روستاییان شده است که همه این موارد از آثار مثبت گردشگری است. همچنین باعث افزایش قیمت زمین و مسکن در روستا و افزایش هزینه های زندگی ساکنین روستا شده است که به نوعی این موارد از اثرات منفی گردشگری بر جامعه میزبان در بعد اقتصادی است.

جدول ۲. بررسی اثرات گردشگری بر بعد اقتصادی جامعه میزبان با استفاده از آزمون تی تک نمونه‌ای

مطابقت عدد مورد آزمون = ۲						
فاصله اطمینان درصد ۹۵	میانگین حدبالا	اختلاف داری	سطح معنی داری	میانگین عددی	مقدار آماره (t)	گویه
۰/۱۴۵	۰/۳۵۵	۰/۲۲۳	۰/۰۰۳	۳/۲۲۳	۵/۳۳۴	افزایش سطح اشتغال در روستا
۰/۱۳۳	۰/۳۹۲	۰/۲۷۶	۰/۰۰۰	۳/۲۷۶	۵/۴۶۶	ایجاد بازارهای جدید برای محصولات محلی در روستا
۰/۱۱۴	۰/۲۸۸	۰/۲۰۹	۰/۰۰۲	۳/۲۰۹	۵/۳۳۰	افزایش درآمد روستاییان
-۰/۴۶۶	-۰/۲۱۳	-۰/۲۳۴	۰/۰۰۰	۲/۶۶۶	-۴/۳۴۴	افزایش قیمت زمین و مسکن در روستا
-۰/۲۶۷	-۰/۱۳۲	-۰/۱۸۸	۰/۰۰۰	۲/۸۲۲	-۳/۶۵۶	افزایش هزینه های زندگی ساکنین روستا
۰/۱۰۹	۰/۲۶۴	۰/۱۸۸	۰/۰۰۰	۳/۱۸۸	۵/۳۱۱	افزایش قدرت خرید ساکنین روستا
۰/۰۶۴	۰/۱۸۹	۰/۱۰۳	۰/۰۰۰	۳/۱۰۳	۵/۲۲۲	افزایش قیمت مواد غذایی
۰/۲۶۶	۰/۵۶۶	۰/۴۱۱	۰/۰۰۰	۳/۴۱۱	۵/۹۰۹	افزایش ساخت و ساز در روستا
۰/۲۴۱	۰/۴۵۴	۰/۳۱۰	۰/۰۰۳	۳/۳۱۰	۵/۸۵۵	موجب رونق کشاورزی
۰/۱۰۸	۰/۲۹۴	۰/۱۷۷	۰/۰۰۰	۳/۱۷۷	۵/۳۰۲	اشغال زنان روستا
۰/۱۵۹	۰/۳۶۱	۰/۲۵۱	۰/۰۰۰	۳/۲۵۱	۵/۳۹۹	افزایش قیمت زمین کشاورزی در روستا
۰/۰۴۸	۰/۱۷۰	۰/۰۹۹	۰/۰۰۶	۳/۰۹۹	۵/۱۷۹	ایجاد انگیزه جهت پهلو و وضعیت کار در بین روستاییان
۰/۱۳۷	۰/۲۹۸	۰/۱۷۳	۰/۰۰۰	۳/۱۷۳	۵/۲۹۷	ایجاد شغل های فصلی در روستا
۰/۱۶۶	۰/۳۶۱	۰/۲۸۸	۰/۰۰۰	۳/۲۸۸	۵/۸۰۷	افزایش قیمت کالاهای روزمره در روستا
۰/۰۹۳	۰/۲۷۰	۰/۱۵۷	۰/۰۰۰	۳/۱۵۷	۵/۲۱۲	جمع (اقتصادی)

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۹

وضعیت بعد اجتماعی از نگاه جامعه میزبان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر وضعیت بعد اجتماعی از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شده است. از میان ۱۱ گویه مورد بررسی همه گویه ها میانگین بالاتر از حد مطلوب دارد. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان چنین بیان کرد که گردشگری بر همه گویه های بعد اجتماعی اثرات مثبت داشته است. از میان گویه های مورد بررسی گویه افزایش تعامل مردم روستا با مهمانان (گردشگران) با میانگین ۳/۳۷۳ بیشترین میانگین در بین سایر گویه های بعد اجتماعی به خود اختصاص داده است و گویه تغییر پوشش سنتی مردم روستا با میانگین ۳/۱۷۹ کمترین میانگین را در بین سایر گویه های اجتماعی به خود اختصاص داده است. در نهایت اثرات گردشگری بر بعد اجتماعی با

میانگین ۳/۲۲۰ بالاتر از میانگین مطلوب و مثبت ارزیابی شده است. نتایج آزمون نشان داد که اثرات گردشگری بر همه گویه های بعد اجتماعی مثبت بوده است و روستاییان رضایت نسی از این تاثیرات داشته اند. همچنان که این اثرات در روستاهای مورد مطالعه باعث کاهش مهاجرت از روستا، افزایش انگیزه ماندگاری در روستا، افزایش سطح رفاه و کیفیت زندگی در روستا، الگوپذیری مردم روستا از گردشگران (نوع پوشش، ت در افزایش رواج صنایع دستی، گویش، استفاده از مبلمان در منزل و داشتن اتاق خصوصی) در روستا، ایجاد امکانات رفاهی در روستا، نامنی در روستا، افزایش سطح سواد و تحصیلات اهالی روستا، افزایش سطح سواد و تحصیلات اهالی روستا، افزایش تعامل مردم روستا با مهمنان (گردشگران)، تغییر خیلی کم پوشش سنتی مردم بومی روستا و تغییر کم پوشش سنتی مردم روستا شده است.

جدول ۳. بررسی اثرات گردشگری بر بعد اجتماعی جامعه میزبان با استفاده از آزمون تی تک نمونه ای

مطابقت عدد مورد آزمون = ۳						
گویه	آماره (t)	عددی	داری	میانگین	سطح معنی	فاصله اطمینان ۹۵ درصد
ایجاد امکانات رفاهی در روستا	۵/۸۱۲	۳/۲۶۳	۰/۰۰۰	۰/۲۶۳	۰/۲۶۳	حدبلا حدپایین
تأسیس مکان های اقامتی در روستا	۵/۹۰۷	۳/۲۰۷	۰/۰۰۰	۰/۳۹۷	۰/۴۲۲	۰/۲۳۸
ایجاد پارک ها و مرکز تفریحی در روستا	۵/۶۱۱	۳/۱۶۵	۰/۰۰۳	۰/۱۶۵	۰/۲۴۴	۰/۱۰۳
تحصیص منافع حاصل از گردشگری در روستا	۵/۵۰۷	۳/۱۲۲	۰/۰۰۱	۰/۱۲۲	۰/۱۷۶	۰/۰۷۰
افزایش رواج صنایع دستی	۵/۷۰۲	۳/۱۸۸	۰/۰۰۴	۰/۱۸۸	۰/۲۸۸	۰/۱۱۵
تغییر فرهنگ سنتی روستا	۵/۷۳۳	۳/۲۰۵	۰/۰۰۳	۰/۲۰۵	۰/۳۳۲	۰/۱۳۹
افزایش احساس غرور نسبت به فرهنگ و زبان مردم روستا	۵/۵۵۵	۳/۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۱۴۹	۰/۲۱۱	۰/۰۹۸
افزایش سطح سواد و تحصیلات اهالی روستا	۵/۸۸۶	۳/۲۹۳	۰/۰۰۱	۰/۲۹۳	۰/۳۷۷	۰/۱۷۶
افزایش تعامل مردم روستا با مهمنان (گردشگران)	۵/۹۸۵	۳/۳۷۳	۰/۰۰۰	۰/۳۷۳	۰/۴۲۸	۰/۲۰۴
تغییر پوشش سنتی مردم بومی روستا	۵/۷۲۴	۳/۱۷۹	۰/۰۰۰	۰/۱۷۹	۰/۲۶۶	۰/۱۲۸
حفظ و احیاء فرهنگ محلی	۵/۶۹۵	۳/۱۸۱	۰/۰۰۷	۰/۱۸۱	۰/۲۳۳	۰/۱۴۴
جمع (اجتماعی)	۵/۷۶۶	۳/۲۲۰	۰/۰۰۰	۰/۲۲۰	۰/۳۵۰	۰/۱۴۱

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۹

وضعیت بعد زیرساختی از نگاه جامعه میزبان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر وضعیت بعد زیرساختی از آزمون تی تک نمونه ای استفاده شده است. از میان ۸ گویه مورد بررسی همه گویه ها میانگین بالاتر از حد مطلوب دارند. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می توان چنین بیان کرد که گردشگری بر بعد زیرساختی اثرات مثبت داشته است. از میان گویه های مورد بررسی گویه دسترسی به شبکه معابر اصلی با میانگین ۳/۳۷۱ بیشترین میانگین در بین سایر گویه های بعد زیرساختی به خود اختصاص داده است و گویه دسترسی به نهاد های امداد رسان با میانگین ۳/۰۹۱ کمترین میانگین را در بین سایر گویه های بعد زیرساختی به خود اختصاص داده است. در نهایت اثرات گردشگری بر بعد زیرساختی با میانگین ۳/۲۲۱ بالاتر از میانگین مطلوب و مثبت ارزیابی شده است. نتایج آزمون نشان داد که اثرات گردشگری بر بعد زیرساختی مثبت بوده است. چنان که اثرات مثبت باعث برخورداری روستاهای از آب لوله کشی روستا، برخورداری

روستاهای از شبکه برق مناسب، دسترسی به پلیس و نیروی انتظامی، برخورداری از شبکه بهداشتی مناسب، برخورداری روستا از گاز خانگی و بهبود کیفیت و کمیت راههای ارتباطی در روستاهای شده است.

جدول ۴. بررسی اثرات گردشگری بر بعد زیرساختی جامعه میزان با استفاده از آزمون تی تک نمونه‌ای

مطلوبیت عدد مورد آزمون = ۳						
گویه	آماره (t)	عددی	معنی	میانگین	سطح	اختلاف فاصله اطمینان
حدپایین	حدبالا	داری	میانگین	میانگین	مقدار	درصد ۹۵
برخورداری روستاهای از آب لوله کشی	۵/۳۶۵	۳/۲۷۸	۰/۰۰۰	۰/۲۷۸	۰/۳۴۳	۰/۱۵۶
برخورداری روستاهای از شبکه برق مناسب	۵/۱۶۷	۳/۱۰۹	۰/۰۰۰	۰/۱۰۹	۰/۲۵۹	۰/۰۸۸
دسترسی به نهادهای امداد رسان	۵/۱۲۱	۳/۰۹۲	۰/۰۰۲	۰/۰۹۲	۰/۱۷۶	۰/۰۵۶
دسترسی به پلیس و نیروی انتظامی	۵/۲۷۸	۳/۲۳۴	۰/۰۰۱	۰/۲۳۴	۰/۳۲۲	۰/۱۶۴
دسترسی به شبکه معابر اصلی	۵/۶۲۸	۳/۳۷۱	۰/۰۰۰	۰/۳۷۱	۰/۴۶۶	۰/۱۹۴
برخورداری از شبکه بهداشتی مناسب	۵/۲۹۹	۳/۲۱۰	۰/۰۰۱	۰/۲۱۰	۰/۳۲۲	۰/۱۵۵
برخورداری روستا از گاز خانگی	۵/۱۹۳	۳/۱۳۱	۰/۰۰۰	۰/۱۳۱	۰/۲۵۵	۰/۰۸۶
بهبود کیفیت و کمیت راههای ارتباطی	۵/۶۱۹	۳/۳۴۵	۰/۰۰۵	۰/۳۴۵	۰/۴۴۸	۰/۱۹۲
جمع (زیرساختی)	۵/۳۱۲	۳/۲۲۱	۰/۰۰۰	۰/۲۲۱	۰/۳۰۹	۰/۱۶۳

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۹

وضعیت بعدکالبدی از نگاه جامعه میزان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر وضعیت بعد کالبدی از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شده است. از میان ۱۰ گویه مورد بررسی همه گویه‌ها میانگین بالاتر از حد مطلوب دارد. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان چنین بیان کرد که گردشگری بر همه گویه‌های بعد کالبدی اثرات مثبت داشته است. از میان گویه‌های مورد بررسی گویه افزایش دسترسی به خدمات حمل و نقل با میانگین ۳/۳۲۳ بیشترین میانگین در بین سایر گویه‌های بعد کالبدی به خود اختصاص داده است و گویه بکارگیری مصالح مناسب در ساخت مسکن با میانگین ۳/۱۰۷ کمترین میانگین به خود اختصاص داده است و گویه با میانگین ۳/۲۲۴ مطلوب و مثبت ارزیابی شده است. نتایج آزمون نشان داد که گردشگری اثرات مثبت بر روی گویه‌های بعد کالبدی داشته است و اثرات منفی در این بعد وجود ندارد. بنابراین اثرات مثبت بدین صورت است که باعث بهبود و مرمت مراکز تاریخی، افزایش دسترسی به خدمات حمل و نقل، بکارگیری مصالح مناسب در ساخت مسکن، افزایش ساخت و سازهای مسکونی در روستا، گسترش امکانات اقامتی (هتل، خانه سازمانی) در روستا، گسترش امکانات پذیرایی (رستوران و...) در روستا و گسترش الگوی معماری جدید در روستا شده است. البته یادآور می‌شود که در این روستاهای هتل یا مسافرخانه‌ای وجود ندارد ولی خانه‌هایی در روستا وجود دارد که به گردشگران در صورت تقاضا به صورت روزانه اجاره داده می‌شود و منظور از گسترش امکانات اقامتی در روستا بیشتر در این زمینه است.

جدول ۵. بررسی اثرات گردشگری بر بعد کالبدی جامعه میزان با استفاده از آزمون تی تک نمونه ای

مطابقیت عدد مورد آزمون = ۳						
گویه	آماره (t)	عددی	معنی	اختلاف	فاصله اطمینان	میانگین
۹۵ درصد				حدپایین	حدپایین	داری
بهبود و مرمت مراکز تاریخی	۵/۴۴۴	۳/۲۶۱	۰/۰۰۳	۰/۲۶۱	۰/۳۲۶	۰/۱۵۵
افزایش دسترسی به خدمات حمل و نقل	۵/۸۷۸	۳/۳۲۳	۰/۰۰۰	۰/۳۲۳	۰/۴۱۲	۰/۱۹۷
بکارگیری مصالح مناسب در ساخت مسکن	۵/۳۷۷	۳/۱۰۷	۰/۰۰۰	۰/۱۰۷	۰/۱۷۶	۰/۰۷۲
ساخت مکانهای تفریحی در روستا	۵/۵۶۵	۳/۲۹۸	۰/۰۰۰	۰/۲۹۸	۰/۳۶۷	۰/۱۴۴
افراش ساخت و سازهای مسکونی در روستا	۵/۴۰۸	۳/۲۲۶	۰/۰۰۱	۰/۲۲۶	۰/۳۴۴	۰/۱۶۶
گسترش امکانات اقامتی (هتل، خانه سازمانی) در روستا	۵/۳۹۷	۳/۱۱۹	۰/۰۰۰	۰/۱۱۹	۰/۲۰۸	۰/۰۷۹
گسترش امکانات پذیرایی (رستوران و...) در روستا	۵/۴۵۵	۳/۲۶۵	۰/۰۰۰	۰/۲۶۵	۰/۳۲۰	۰/۱۴۸
گسترش الگوی معماری جدید در روستا	۵/۳۹۶	۳/۱۹۶	۰/۰۰۰	۰/۱۹۶	۰/۳۱۲	۰/۱۰۹
جمع (کالبدی)	۵/۳۹۰	۳/۲۲۴	۰/۰۰۰	۰/۲۲۴	۰/۳۰۶	۰/۱۰۱

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۹

بررسی اثرات گردشگری بر ابعاد جامعه میزان

جهت بررسی اثرات گردشگری بر ابعاد جامعه میزان از آزمون رگرسیون چند متغیره و آزمون فیشر استفاده شده است. همان طور که در جدول شماره ۶ مشاهده می شود مقدار ضریب تعیین برابر است با ۰/۸۸۳ که نشان می دهد که متغیر مستقل ۰/۸۸ درصد از متغیر وابسته را تبیین می کند که این نشان می دهد بین گردشگری و ابعاد جامعه میزان با توجه به سطح معناداری بدست آمده که برابر با ۰/۰۰۱ است رابطه کاملاً معنی دار و منسجمی برقرار است. به عبارتی می توان چنین بیان کرد که اثرات گردشگری بر ابعاد مختلف چشمگیر بوده است. چنان که اثرات گردشگری بر همه ابعاد اهم از اقتصادی، اجتماعی، زیرساختی و کالبدی با توجه به سطح معناداری بدست آمده معنادار بوده است (جدول ۶ و ۷).

جدول ۶. تحلیل واریانس اثرات گردشگری بر ابعاد مختلف جامعه میزان

خطای معیار	ضریب تعیین تصحیح شده	ضریب تعیین	ضریب همبستگی چندگانه
۰/۸۴۳	۰/۸۸۳	۰/۸۷۱	۰/۰۲۱

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۹

جدول ۷. تحلیل واریانس مبتنی بر وجود رابطه خطی اثرات گردشگری و ابعاد مختلف جامعه میزان

مولفه	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	سطح معنادار	F
اثر رگرسیون	۹/۶۵۵	۴	۵/۶۶۷	۴/۳۳۳	۰/۰۰۱
باقیمانده	۲/۲۳۲	۳۴۷	۰/۰۰۱	۴/۳۳۳	۰/۰۰۱
جمع	۱۱/۸۸۷	۳۵۱			

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۹

نتایج جدول شماره ۸ نشان می دهد که سطح معناداری برای تمام متغیرها کمتر از سطح ۰/۰۱ است که این نشان دهنده این است که می توان نتایج را به کل جامعه آماری تعمیم داد. بنابراین با این توصیف گردشگری بیشترین تاثیر

را بر بعد اقتصادی و بعد کالبدی به ترتیب با مقدار بتای $0/388$ و $0/321$ داشته است؛ و کمترین تاثیر با ضریب بتای $0/133$ ، بر بعد اجتماعی و بعد زیرساختیا ضریب بتای $0/265$ در روستاهای مورد مطالعه داشته است.

بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان چنین بیان کرد که گردشگری بر همه ابعاد مورد بررسی تاثیر گذاربوده است ولی بر دو بعد اقتصادی و کالبدی بیشترین تاثیر را داشته است. چنان که باعث افزایش سطح اشتغال در روستا، ایجاد بازارهای جدید برای محصولات محلی در روستا، افزایش درآمد روستاییان، افزایش قدرت خرید ساکنین روستا، افزایش تولید محصولات کشاورزی، افزایش جذب سرمایه در بخش خصوصی در روستا، رونق خدمات وابسته به ساخت و ساز مثل بنایی، نجاری، سنگ کاری و غیره در روستا، رونق ساخت و ساز در روستا، جذب بیشتر بودجه های دولتی در روستا، ایجاد خدمات خرده فروشی در روستا، افزایش قیمت زمین کشاورزی در روستا و تنوع بخشی به منابع درآمدی روستاییان شده است که همه این موارد از آثار مثبت گردشگری است. بهبود یافتن وضعیت جاده های روستا، افزایش دسترسی به خدمات حمل و نقل، بکارگیری مصالح مناسب در ساخت مسکن، افزایش امکانات زیرساختی (گاز، برق، تلفن و...) در روستا، افزایش ساخت و سازهای مسکونی در روستا، گسترش امکانات اقامتی (هتل، خانه سازمانی) در روستا، گسترش امکانات پذیرایی (رستوران و...) در روستا و گسترش الگوی معماری جدید در روستا شده است. البته یادآور می شود که در این روستا هتل یا مسافرخانه‌ای وجود ندارد ولی خانه‌هایی در روستا وجود دارد که به گردشگران در صورت تقاضا به صورت روزانه اجاره داده می‌شود و منظور از گسترش امکانات اقامتی در روستا بیشتر در این زمینه است.

جدول ۸. ضریب رگرسیون متغیرهای مستقل (اثرات گردشگری) و متغیر وابسته (جامعه میزان)

متغیرها	ضریب استاندارد	ضریب غیر استاندارد	T		سطح معناداری
			B	خطای	
استاندارد					
متغیر وابسته (جامعه میزان)	-	$0/025$	$0/34$	$2/129$	$0/065$
اقتصادی	$0/388$	$0/005$	$0/313$	$5/777$	$0/000$
اجتماعی	$0/133$	$0/007$	$0/107$	$4/687$	$0/000$
کالبدی	$0/321$	$0/008$	$0/287$	$5/665$	$0/000$
زیرساختی	$0/265$	$0/007$	$0/202$	$4/878$	$0/000$

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۹

نتیجه گیری

گردشگری اغلب به خاطر اثرات مثبت بالقوه‌ای که دارد، توسط دولت و سایر آژانس‌های توسعه انتخاب و حمایت می‌شود و سیاست‌ها و استراتژی‌های گوناگونی هم برای تقویت این اثرات مثبت و هم برای کنترل یا از بین بردن پیامدهای منفی آن به کار گرفته می‌شوند. در این میان، گردشگری مبتنی بر جامعه میزان یک استراتژی بالقوه موثر برای اتصال کسب و کار گردشگری با اهداف محلی توسعه پایدار و حفاظت زیست محیطی بلند مدت است. گردشگری مبتنی بر جامعه میزان می‌تواند علاوه بر ارائه مزایای اقتصادی، رهبری محلی موثر داشته و حتی موجب توانمندسازی گردد. این پژوهش با هدف ارزیابی اثرات گردشگری بر ابعاد مختلف جامعه میزان مطالعه موردي روستای تمیز، شهرستان میرجاوه در پنج فصل ارائه شده است.

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که گردشگری باعث یهود یافتن وضعیت ابعاد اقتصادی، اجتماعی، زیزیرساختی و کالبدی شده است چرا که میانگین بدست آمده برای بعد اقتصادی با میانگین ۳/۱۵۷، بعد اجتماعی با میانگین ۳/۲۲۰، بعد زیرساختی با میانگین ۳/۲۲۱ و بعد کالبدی با میانگین ۳/۲۲۴ بالاتر از میانگین مطلوب ارزیابی شده‌اند. نتایج رگرسیون چند متغیره نشان داد که گردشگری بیشترین تاثیر را بر بعد اقتصادی و بعد کالبدی به ترتیب با مقدار بتای ۰/۳۸۸ و ۰/۳۲۱ داشته است؛ و کمترین تاثیر با ضریب بتای ۰/۱۳۳، بر بعد اجتماعی و بعد زیرساختیها ضریب بتای ۰/۲۶۵ در روستاهای مورد مطالعه داشته است. همچنین نتایج نشان داد که گردشگری بر ابعاد اجتماعی و کالبدی تنها اثرات مثبت داشته است و بر ابعاد اقتصادی و زیست محیطی علاوه بر اثرات مثبت اثرات منفی نیز داشته است.

نتایج پژوهش نشان دهنده این مهم است که گردشگری اثرات مثبت فراوانی بر روی جامعه میزبان می‌گذارد اگرچه اثرات منفی نیز دارد ولی اثرات مثبت باعث رونق فعالیت‌های مختلف در روستاهای شده است و علاوه بر این که باعث بهبود شرایط اقتصادی روستاهای شده سبب رشد و توسعه زیرساخت‌های روستا بهبود شرایط اجتماعی و فرهنگی و همینطور بهترشدن امکانات رفاهی و تفریحی در سطح روستاهای شده است و مانع از مهاجرت روستاییان به شهرهای مجاور شده است.

نتایج پژوهش عادلی(۱۳۹۱) که به بررسی نگرش جامعه میزبان نسبت به گردشگری و پیامدهای آن در یک بافت زنده تاریخی پراخت نشان داد که از بعد اجتماعی گردشگری در وضعیت پایداری قرار دارد که این نتایج با یافته‌های این پژوهش که نشان داد گردشگری بر بعد اجتماعی اثرات منفی نداشته است همخوانی دارد. نتایج پژوهش تقدیسی و همکاران(۱۳۹۱) نشان داد که گردشگری تاثیر مثبتی نظیر افزایش آگاهی‌های عمومی و بالارفتن سطح استانداردهای زندگی مردم داشته است که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد. نتایج پژوهش مطیعی لنگرودی و رضائیه آزادی(۱۳۹۲) نشان داد که گردشگری اثرات مثبتی همچون ایجاد اشتغال برای جوانان و افزایش درآمد برای ساکنین محلی و اثرات منفی مانند افزایش قیمت زمین برای ساکنین محلی به دنبال داشته است با نتایج این پژوهش مطابقت دارد. نتایج پژوهش محمدی و همکاران(۱۳۹۶) نشان داد که همه ابعاد معیشت پایدار(بعد انسانی، اجتماعی، طبیعی، فیزیکی، مالی) تاثیر معنی داری را بر معیشت پایدار روستاییان دارند. همچنین نتایج براساس تحلیل مسیر حاکی از آن است که همه ابعاد تاثیر مستقیم و غیر مستقیمی بر معیشت پایدار روستایی دارند که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد. نتایج پژوهش دهقانی و عادلی ساردوئی(۱۳۹۷) نشان داد که گردشگری باعث تغییر پوشش سنتی در جامعه مورد مطالعه شده است که این نتایج با یافته‌های این پژوهش همخوانی ندارد.

پیشنهادات

نتایج پژوهش نشان داد گردشگری بیشترین تاثیر را بر بعد اقتصادی داشته است بنابراین پیشنهاد می‌شود شرایطی فراهم شود تا از حداقل پتانسیل‌های گردشگری روستا استفاده شود و هم تعداد گردشگران به روستا افزایش یابد تا شرایط اقتصادی ساکنین روستا نیز با افزایش تعداد گردشگران بهبود یابد.

نتایج نشان داد که گردشگری باعث افزایش اشتغال شده است. بنابراین پیشنهاد می‌شود برنامه‌های آموزشی توسعه مهارت‌های کارآفرینی و خدمات رسانی برای مردم محلی افزایش یابد تا ساکنین بتوانند با افزایش آگاهی‌های خود و

بهبود مهارت‌ها به نقش آفرینی موثر در این صنعت بپردازند. فدان مهارت‌های کارآفرینی در روستایی تمیز عمده‌ترین محرومیت آنان از کسب و کار گردشگری و منافع حاصل از آن است.

استفاده هوشمندانه از تغییرات حاصل از ورود گردشگران به نحوی که بتوان رفتارهای اجتماعی افراد را به سمت و سوی تغییرات مثبت سوق داده و از تغییرات مثبت حاصل از ورود گردشگران حمایت و با تغییرات منفی و مخرب مقابله کرد.

منابع

اجزاء شکوهی، محمد؛ بوذرجمهری، خدیجه؛ ایستگلدنی، مصطفی و مودودی، مهدی، (۱۳۹۳)، بررسی اثرات گردشگری بر کیفیت زندگی جامعه میزان نمونه مطالعاتی شهر بندر ترکمن، *فصلنامه فضای جغرافیایی*، سال ۱۴، شماره ۲۷، صص ۱۰۱-۱۲۵.

احمدی، منیژه، (۱۳۹۷)، تحلیل عوامل موثر بر توسعه گردشگری فرهنگی و اثرات آن در پایداری اقتصادی نواحی روستایی استان زنجان، *فصلنامه برنامه ریزی منطقه‌ای*، سال ۸، شماره ۲۹، صص ۷۹-۹۲.

اسدی، سارا، (۱۳۹۲)، ارزیابی سطح تاثیرگذاری الگوهای مختلف تبلیغات و بازاریابی توریسم بر تقاضای گروه‌های مختلف گردشگری با تاکید بر گردشگری شهری، *مطالعه موردی: شهر تبریز، پایان نامه کارشناسی ارشد*، *برنامه کارشناسی ارشد*، *دانشگاه زنجان*.

امرایی، ایمان، (۱۳۹۴)، *تدوین استراتژی توسعه صنعت گردشگری شهرستان پلدختر*، پایان نامه کارشناسی ارشد، *دانشگاه اصفهان*، *دانشکده جغرافیا و برنامه‌ریزی*، گروه برنامه‌ریزی گردشگری، اصفهان.

بذرافشان، جواد؛ طولابی نژاد، مهرشاد و طولابی نژاد، میثم، (۱۳۹۷)، تحلیل فضایی تفاوت‌های تاب‌آوری در نواحی شهری و روستایی در برابر مخاطرات طبیعی مورد مطالعه: *شهرستان پلدختر، فصلنامه پژوهش‌های روستایی*، دوره ۹، شماره ۱، صص ۱۱۶-۱۳۵.

تقدیسی، احمد؛ تقیانی، مسعود و پیری، سیامک، (۱۳۹۱)، تحلیلی بر نگرش جامعه میزان به اثرات اجتماعی- فرهنگی گردشگری شهرستان دلاهو، *مجله برنامه ریزی فضایی*، سال دوم، شماره ۱، پیاپی ۵، صص ۱۲۱-۱۴۰.

حبیبی، فاتح و مصطفی زاده، سانا، (۱۳۹۶)، *بررسی رفتارهای محیط زیستی گردشگران دریاچه زریوار مریوان*، *محله جغرافیا و توسعه*، شماره ۴۷، صص ۱۶۳-۱۸۴.

حسام، مهدی، (۱۳۹۵)، *سنجدش نگرش جامعه میزان به تاثیرات اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی توسعه گردشگری مطالعه موردی روستاهای بخش لاریجان شهرستان آمل*، *محله آمایش جغرافیایی فضا*، سال ۶، شماره ۲۱، صص ۴۵-۶۰.

حسینی، سیدفرهاد؛ احمدی، پرویز و خداده‌حسینی، سیدحسن، (۱۳۸۹)، *بررسی تاثیرگذاری توسعه گردشگری قومی بر موضوعات اجتماعی فرهنگی جامعه: مطالعه موردی روستاهای هدف گردشگری استان کرمانشاه*، *محله مدیریت شهری*، شماره ۲۶، صص ۱۶۲-۱۷۶.

حیدری ساربان، وکیل، (۱۳۹۶)، *عوامل موثر بر توسعه گردشگری روستایی از دیدگاه مردم محلی مطالعه موردی دهستان سردابه شهرستان اردبیل*، *فصلنامه گردشگری و توسعه*، سال ۶، شماره ۳، صص ۱۷۷-۱۹۸.

دهقانی، امین و عادلی ساردوئی، محسن، (۱۳۹۷)، تاثیر توسعه گردشگری روستایی بر مولفه‌های گردشگری روستایی مطالعه موردی شهرستان جیرفت، مجله روستا و توسعه، سال ۲۱، شماره ۱، صص ۷۱-۹۰.

رسولی، محمد، (۱۳۹۴)، بررسی میزان تاثیر عناصر فرهنگی بر نگرش جامعه میزان در حمایت از توسعه گردشگری مطالعه موردی شهر پیرانشهر، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده مدیریت و حسابداری، رشته مدیریت جهانگردی، گرایش برنامه‌ریزی توسعه، تهران.

رضوانی، محمدرضا، (۱۳۹۰)، برنامه ریزی توسعه روستایی در ایران، تهران، نشر قومس.

رضوانی، محمدرضا، (۱۳۹۰)، توسعه گردشگری روستایی با رویکرد پایدار، انتشارات دانشگاه تهران.

سازمان ایرانگردی و گردشگری. (۱۳۷۶). راهنمای سیاحتی ایران. تهران: ناشر سازمان میراث فرهنگی. چاپ اول.

سازمان هواشناسی شهرستان پلدختر، (۱۳۹۹)، ایستگاه سینوپتیک شهر پلدختر.

طولاibi نژاد، مهرشاد، (۱۳۹۲)، تحلیل اثرات هدفمند سازی یارانه‌ها بر توامندسازی و رفاه خانوارهای روستایی: مطالعه موردی دهستان جایدر شهرستان پلدختر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا، گرایش برنامه‌ریزی روستایی، زنجان.

عادلی، سمیرا، (۱۳۹۱)، بررسی نگرش جامعه میزان نسبت به گردشگری و پیامدهای آن در یک بافت زنده تاریخی، مجله هنرهای زیبا-معماری و شهرسازی، دوره ۱۷، شماره ۴، صص ۸۱-۹۴.

عزیزی، مصطفی، (۱۳۹۶)، واکاوی موانع و راهکارهای توسعه بازاریابی انجیر سیاه شهرستان پلدختر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه لرستان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه جغرافیا، خرم‌آباد.

علیقلی زاده فیروزجانب، ناصر؛ رمضان زاده لسبوئی و اسماعیلی، مجید، (۱۳۹۳)، سنجش نگرش و گرایش جامعه میزان له توسعه گردشگری در نواحی روستایی مناطق بیابانی و کویری مطالعه موردی نواحی روستایی شهرستان خورو بیابانک، مجله مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، سال ۵، شماره ۱۸، صص ۳۷-۵۳.

قنبی، سیروس؛ قاسمی، مریم و جوپاری، مرضیه، (۱۳۹۲)، بررسی اثرات گردشگری بر توسعه روستایی از دیدگاه جامعه میزان مطالعه موردي بخش ماهان شهرستان کرمان، مجله آمایش جغرافیایی فضای، سال ۳، شماره ۹، صص ۱۹-۴۶.

کرمی، خدایار، (۱۳۹۲)، تحلیلی بر نقش و تاثیر جاده ترانزیتی خرم‌آباد-پل زال در توسعه شهر پلدختر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه جغرافیا، یزد.

کوهی حبیبی، نازنین، (۱۳۹۵)، بررسی عوامل موثر بر حمایت جامعه میزان از توسعه گردشگری شهری مطالعه موردي شهر اصفهان محله جلفا، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هنر، دانشکده معماری و شهرسازی، رشته برنامه ریزی شهری، اصفهان.

محمدی، سعدی؛ مرادی، اسکندر و رسیدی، زبیده، (۱۳۹۶)، اثرات گردشگری بر معیشت پایدار خانوارهای روستایی از دید جامعه میزان مطالعه موردي بخش اورامان شهرستان سروآباد، مجله جغرافیا، دوره جدید، سال ۱۵، شماره ۵۲، صص ۱۲۱-۱۳۶.

مطیعی لنگرودی، سیدحسن و رضائیه آزادی، مریم، (۱۳۹۲)، ارزیابی اثرات اقتصاد گردشگری از دیدگاه جامعه میزبان در تفرجگاه در بند ارومیه، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۲، شماره ۲، پیاپی ۴، صص ۷۵-۹۱.

ملکی، ابوذر، (۱۳۹۳)، بررسی نقش گردشگری روستایی در توانمندسازی اجتماعی روستایی مطالعه موردي روستای ده زیارت شهرستان بوئانات استان فارس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا، رشته برنامه ریزی روستایی، اردبیل.

نعمی، امیر؛ رضائی، روح اله و موسی‌پور، سیده کوثر، (۱۳۹۷)، میراث کشاورزی راهبرد تحقیق پایدار محیط زیستی در مناطق گردشگری روستایی مطالعه موردي روستاهای بخش مرکزی باغمک و ایذه استان خوزستان، فصلنامه علمی پژوهشی آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، سال ۶، شماره ۳، صص ۹-۲۲.

یعقوبی جویباری، اسامه، (۱۳۹۴)، تحلیل اثرات اقتصادی و اجتماعی- فرهنگی گردشگری روستایی بر جامعه میزبان مطالعه موردي نواحی روستایی محمود آباد، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، رشته طبیعت گردی.

Akca, H. (2016). Assessment of rural tourism in Turkey using SWOT analysis, Journal of Applied Sciences, 6(13): PP.2837-2839.

Anderson, E., Bakir, A. & Wickens, E. (2015). Rural tourism development in Connemara, Ireland. Biddulph R,(2015), Limits to mass tourism's effects in rural peripheries, Annals of Tourism Research, Vol. 50,pp. 98–112.

Chuang, Sh. (2013). Residents' attitudes toward rural tourism in Taiwan: a comparative viewpoint, Journal International Journal of Tourism Research, Vol.15, No. 2, pp. 152-170.

Dogru, T., & Bulut, U. (2018). Is tourism an engine for economic recovery? Theory and empirical evidence. Tourism Management,Vol. 67, 425–434.

Fan, D. X., Liu, A., and Qiu, R. T. (2019). Revisiting the relationship between host attitudes and tourism development: A utility maximization approach, Tourism Economics, Vol .25, No. 2, pp. 1-43.

Fotiadis, A., Nuryyev, G., Achyldurdyyeva, J., and Spyridou, A. (2019). The Impact of EU Sponsorship, Size, and Geographic Characteristics on Rural Tourism Development, Sustainability JournalVol. 11pp.1-15. doi:10.3390/su11082375.

Gavril-Pavena, (2015) Tourism opportunities for valorising the authentic traditional rural, Procedia - Social and Behavioral Sciences,Vol. 188, pp. 111 – 115.

Kevin Lo, Jie Li, Mark Wang, Cong Li, Shuzhuo Li & Ying Li .(2019). A Comparative Analysis of Participating and Non-Participating Households in Pro-Poor Tourism in Southern Shaanxi, China, Tourism Planning & Development, 16:3, 318-333, DOI: 10.1080/21568316.2018.1490340.

Lee, T. H., and Jan, F. H. (2019). Can community-based tourism contribute to sustainable development? Evidence from residents' perceptions of the sustainability, Tourism Management Journal, Vol. 70, pp. 368-380. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2018.09.003>.

Mathew, P.V., and Sreejesh, S.(2017). Impact of resp onsible tourism on destination sustainability and quality of life of community in tourism destin ations, Journal of Hospitality and Tourism Management, VOL.31, PP.83-89. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jhtm.2016.10.001>.

Matthew, O. A., Ede, Ch., Osabohien, O., Ejemeyovwi, J., Ayanda, T., and Okunbor, j. (2019). Interaction Effect of Tourism and Foreign Exchange Earnings on Economic Growth in Nigeria, Sagepub Journal, PP.1-16. DOI: 10.1177/0972150918812985.

Mensah, C. (2012). Residents' Perception of Socio-economic Impacts Of Tourism in Tafi Atome, Ghana. Asian Social Science; Vol. 8, No. 15, Pp. 2012.

Mirtaghian Rudsari, S. M., and Gharibi, N., (2019). Host-Guest Attitudes toward Socio-Cultural Carrying Capacity of Urban Tourism in Chalus, Mazandaran, Journal of Tourism & Hospitality Research Islamic Azad University, Garmsar Branch, Vol. 6, No 2, pp. 31-47.

Pramanik , P. D., and Ingkadijaya, R. (2017). The Impact of Tourism on Village Society and its Environmental, 1st UPI International Geography Seminar, IOP Conf. Series: Earth and Environmental Science, 145, pp. 1-10. doi :10.1088/1755-1315/145/1/012060.

Stylidis, Dimitrios; Biran, Avital; Sit, Jason & Edith M. Szivas .(2014). Residents support for tourism development. The role of residents place image and perceived tourism impacts. Tourism management, No. 45, pp. 260-274.

Wang, L., and Yotsumoto, Y. (2019). Conflict in tourism development in rural China, Tourism Management Journal, Vol. 70, pp. 188-200. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2018.08.012>.